

Sırlıklamım Seninle

– nazlı can · 03 Kasım 2009

Sırlıklamım bugün; gece güneşe küsmüş ben de aşkın arka bahçesinde...

Senden kalan külleri savuruyorum gamzelerine kırılmış cümlelerimle rüzgara direniyorum . Kipriklerim hayal üzerine yazılanlara bakarken duyduğum son martının sesinde arıyorum seni . Bir anlık güneş tutulmasıyla yağmurlu uzun bir yolu yürüyorum da gün batımına teslim ediyorum şehrimin kalan çakıl taşlarını, tırpan yemiş düşlerini. Bilmediğim yollara çıkıyor sabahlarım yine sol yanımda sızıyla uyanıyor dünler.

Sana yazıyorum sen(i)... sus pus yanımda satırlar. Dudaklarımda soğuk mevsim telaşı soyu tükenmiş mavi rengin hala yüreğimde. Yüzünün coğrafyasını çiziyorum hayalimde tuvale son fırça darbesi tuzu damağında kalan dudağına . Parmak uçlarımda taşıyorum dünyayı. Dua niyetine söylerken ismini dilden dile geçer sözlerim söz olmaktan çıkar bir ok misali saplanır sırça köşküme. Süzülün ruhum dudaklarımdan sensiz dualara kalkacaksa kollarım. Bir ümit şarkısı rüzgarın kanatlarına duy sesini...

Sisli akşamlara şahit tutulan sesimle son nefesimle sesleniyorum sana bir sürgünderse bakışların kağıda yürüyen yorgun kelimelerimin son isteğidir kelepçeli ismin ...

Kardelenler gibi yaşlı gözlerle karşılıyorum sabahı. Yazısı silinmiş kağıtlar yüzdürüyorken başkaldırıyor kelimelerim içimde kalan son maviyle şahlanıyor sevda... Üç noktayla biterken her satır devrik cümlelerimle karşılayacağım yine seni gel bekletme .Gökyüzüme sığmayan bulutlarda hasret Hüzünbaz gönlüne... Mavi denizlerin mavi düşlerinde bulduğum sevgili, gecenin saçlarından süzülürken renkler sonsözüm seni seviyorum.